

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ 4 Μαρτίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΙΜΑΓΙΕΡ

Ο έν Πειραιά ανταποκριτής του «Τριβόλου» κ. Ίγνάτιος Λαφωιά επίχειρήσας κατόπιν εντολής μας, νά επιτύχει ανένταυξιν μετά του κ. Νιμάγιερ επί του άτμοπλοίου και άποτυχών, είχε την μεγαλοφυά ιδέα νά κλέψει ταχινέντως τό σημειωματάριον του άπειροδύς Άγγλου οικονομολόγου, όπου, ως άνταλήφθη ό έπιφανής έπίσης Μυτιληναίος λευκοδύχος και ανταποκριτής μας, ό δύστροπος και άμλλητος ξένος άπαταμίσει τάς έντυπώσεις του έξ Ελλάδος. Από τό πολύτιμον τοϋτο καρνά παραλαμβάνομεν μερικάς σημειώσεις πολύ άνδιαφερούσας ως θά άντιληφθούν οι άναγνώσται μας.

— Έντυπώσεις έξ Ελλάδος.

— Οι Έλληνες είνε έξυπνη ράτσα αλλά οι Κυβερνήται τους τούς άπεβλάκωσαν από την πείνα.

— Οι Έλληνες έχουν τά περισσότερα Έπουργεία και ύφυπουργεία από κάθε άλλο Κράτος. Μόνον ύπουργείου δασών δέν έχουν έπειδή τά έχουν κάψει πρό πολλού.

— Η πολιτική έν Ελλάδι είνε τό μόνον προσοδοφόρον σήμερον έπάγγελμα.

— Όλοι οι Έλληνες πολιτευόμενοι προέρχονται από πτωχικάς οικογενείας. Θα ήτο έν τούτοις δύσκολον πολύ άν όχι αδύνατον νά άντιληφθεί τις την καταγωγήν των μέσα εις την χλιδήν και την σπατάλην του σημερινού των βίου.

— Έν Ελλάδι υπάρχουν αυτοκίνητα των Έπουργών και αυτοκίνητα των Έπουργείων. Τά πρώτα μεταφέρουν τούς Έπουργούς και τις μαιτρέσες των ένώ τά δεύτερα τις φιληνάδες των ύπουργικών ύπαλλήλων.

— Έάν οι Έλληνες έπίσημοι άπεφάσιζαν νά μετακινούνται μέ τά πόδια ή μέ τά όχήματα συγκοινωνίας, θα ήτο δυνατόν ή Ελλάς από τά έξοδα μόνον της βενζίνης πού θα έξοικονομούσε έντός πενταετίας νά άποτελειώσει τά παραγωγικά της έργα.

— Έν Ελλάδι υπάρχουν δύο τάξεις ανθρώπων. Οι συντηρούντες τόν Κρατικόν προϋπολογισμόν και οι έξ αυτού συντηρούμενοι. Η δευτέρα τάξις είνε πολυπληθεστέρα.

— Οι Νεοέλληνες καυχώνται διά τούς προγόνους των. Είνε όμως ζήτημα άν οι πρόγονοί των σεμνύνονται διά τοιούτους άπογόνους.

— Αί Άθήναι και μετά τά μεγάλα έργα ύδρεύσεως πάσχουν από λειψυδρίαν έξ ύπαιτιότητος των γαλατάδων.

— Τά Έλληνικά ύπουργεία μου έκαμαν την έντύπωσιν-κυψελών, μέ μίαν όμως διαφοράν: Ότι τόνσον οι έν αυτοίς διαμένοντες όσον και

οί μπεινοβγαίνοντες είνε κηφήνες.

— Οι Έλληνες φλυαρούν άνεπισήμως εις τά καφενεΐα και έπισήμως εις την Βουλήν και την Γερουσίαν των.

— Εις την Ελλάδα υπάρχει μία τάξις πανσόφων ανθρώπων: Είνε οι δημοσιογράφοι.

— Οι Έλληνες έγκατέστησαν εις την έγκαταλελειμμένην άκαδημίαν των διαφόρους ως επί τό πλεΐστον άναπήρους έπιστήμονας και λογοτέχνας, όπως και εις τά έγκαταλελειμμένα Όθωμανικά άκίνητα πρόσφυγας.

— Οι Έλληνες διαβρέχοντες τούς τοίχους των κτιρίων των διαφέρουν από τούς σκύλους κατά τό ότι δέν άνασηκώνουν τόν ένα των πόδα.

— Εις την Ελλάδα υπάρχουν άπειρα Έθνικά Ίδρύματα. Ο τίτλος όμως άρμόζει μόνον εις την Έθνικήν Τράπεζαν, ήτις έντός όγδοήκοιτα μόνον έτών κατώρθωσε νά κάμει ίδιόν της τό Έθνος.

— Ο κ. Βενιζέλος θεωρείται και είνε πολύ έξυπνος άνθρωπος. Αγαμφιοβητήτως όμως είνε έξυπνότεροι οι συνεργάται του, άφού, κλέπτοντες άναφανδόν, τόν καταφέρνουν νά τούς ύπερασπίξει και νά τούς άποκαλεί έντιμωτάτους.

— Οι άθηναίοι αγαπούν τά ζώα όσον ουδείς άλλος λαός. Απόδειξις ότι οι δρόμοι οι προωρισμένοι διά τά όχήματα και τά κτήνη, είνε θαυμάσια ασφαλτοστρωμένοι ένώ τά πεζοδρόμια, είνε γεμάτα από λάκκους και λίθους και κεράμους άτάκτως έρριμμένους.

— Οι Έλληνες εκλείβνν τό χρηματιστήριόν των διότι δέν έχουν χρήματα.

— Οι Έλληνες όταν κατορθώνουν σήμερον νά έχουν έφημερίδα καφέ και άραβόσιτον δέν στεροούνται κανενός είδους πρώτης ανάγκης.

(Διά την άντιγραφην)
ΤΡΙΒΟΛΕΤΤΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τό στοιχημα

Ένος Αμερικάνος έβαλε στοιχημα μέ ένα Έγγλέζο έκατό λίρες, ποιός θα πεί τό μεγαλείτερο ψέμμα. Πρώτος άρχισεν ό Αμερικάνος. «Κάποτε ζούσε στην Αμερική ένας τζέντλεμαν...»

— Φτάνει. Λέγει ό Έγγλέζος. Κέρδισες. Πάρε τις έκατό λίρες. Αμερικάνος και τζέντλεμαν είνε τό μεγαλείτερο ψέμμα πού μπορεί νά λεχθεΐ.

ΟΜΙΛΕΙ Η ΚΑΚΟΥΡΓΑ ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΣΤΡΟΥ

Ο «Τριβόλος», άκολουθών τό παράδειγμα των Άθηναϊκών έφημερίδων και θέλων νά μή ύστερεί εις άνημερότητα, απέστειλεν εις Άθήνας ειδικόν συντάκτην του, όστις μεταμφισθείς εις μάγισαν, προφητεύουσαν τό μέλλον των όπιδίκων, κατώρθωσε νά επιτύχη την κατώτερω σπουδαιοτάτην ανένταυξιν μέ τούς δολοφόνους του τάως κυρίου και νόν μακαρίτου Αθανασπούλου. Άλλ' ως άφήσομε την άρσενικήν μάγισσά, την τίγριν πενθεράν και την έχιδναν σύζυγον εις τό κελλί τηςφυλακής των νά μάς όμιλήσουν.

Κάστρου.— Άφού δέ γίνεται νά δήτε τή μιτρα μας, χωρίς νά σάς πούμε όλη την αλήθεια έλάτε πιτό κοντά, γιατί και οι τοίχοι έχουνε αυτιά. Ορκισθήτε όμως ότι θα θιάψετε τό μυστικόν μας.

Μάγισα ή μάλλον Μάγος.— Τό δρκίζομαι εις τά δόντια των έχιδνών και τά φερμικερά μου βότανα.

Φούλα. Έχετε βότανα πού μπορούν νά σκοτώσουν έναν άνδρα;

Μάγος. Φυσικά. Τόν άφίνουμε στόν τόλο χωρίς νά βγάλει τσιμουδιά.

Κάστρου. Τι άτύχημα νά μή γνωριστούμε πρωτίτερα!

Μάγος. Ποιός ξέρει άν δέ μέ χρειασθήτε και εις τό μέλλον... Μά ως άκούσωμε.

Κάστρου. Ναι, Φούλα. Μή μέ διακόπτεις. Αοιπόν όλα όσα γράψανε αι έφημερίδες για την ύπόθεση είνε ψέμματα. Τόν άνθεματισμένο τό γαμπρό μου εγω τον έσοκότωνα εγω μέ τό χεράκι μου.

Μάγος. Και ό Μοσκιός; Τό όργανόν σας!..

Κάστρου. Καλοκήθια μέ τή ρήγανη. Ο Μοσκιός είνε άθώο μά καλό και άφωσιωμένο παιδί. Έδέχθη ίσοικώτατα νά ύποκριθεί τόν ρόλον του έκτελεστού, έπειδή δέν άρμόζει σε ένα άνδρ γυναικειο χεράκι νά πυροβολεί.

Μάγος. Σωστά. Και ύστερα πώς έτρελλάθηκε ό Μοσκιός;

Κάστρου. Του είπαμε νά κάνει τόν τρελλό στην αρχή για νά μήν του πάρουνε λόγια οι κακούργοι οι άνακρίται και κείνος τώκανε στ' αλήθεια. Του άρεσε φαίνεται. Ποιός ξαίρει;

Φούλα. (Θωπεύουσα τόν Μοσκιόν, όστις βλέπει διαρκώς τό πάτωμα). Εγω τ' αγαπώ τ' αγαράκιμου κι ως είνε και τρελλό.

Μοσκιός.— Σορολόπ.

Μάγος.— Τι λέγει;

Κάστρου.—Κάνει τό σορολόπ.

Μάγος.— Ωγαίο παιδί πράγματι. Νάμουν γυναίκα θα τ' αγαποθω και γώ.

Μοσκιός.—Σορολόπ! Σορολόπ! **Φούλα.**—Μά τί είνε ούιά πού λέτε; Νάσασ ε γυναίκα!..

Μάγος. (Διορθώνει βιαστικά). Νάμουνα νέα θέλω νά πώ. Μά και έτσι πού είμαι τώρα τ' αγαπώ τό ώραίο και συμπαθητικό άγοράκι

Μοσκιός.—Σορολόπ, σορολόπ, σορολόπ.

Κάστρου.— Και μόνο σεΐς; Έδω τόν αγαπούνε όλες οι κυράδες του κόσμου από τέτες πού τόν γνωρίσανε άπ' τις φωτογραφίες του στις έφημερίδες. Νά ιδήτε ραβασάκια πού του σιέρονουνε παντρεμένες και λέπτερες. Καλά πού είνε στη φυλακή. Είδεμή θα μάς τό άρπούσανε τό παιδί οι προστυχογυναΐκες.

Φούλα. (Τόν φιλεί).—Όχι!

Μάγος. (Καθ' έυστόν).—Όχι να μέ δυό κεφάλια. (Δυνατά πρός την Κάστρου).—Ωστε σεΐς πυροβολήσατε;

Κάστρου.—Ναι. Γιατί; Δέ μέ πιάνει τό μάτι σας;

Μάγος.— Όχι δά. Τό ξέρω. Όλες οι πεθερές έχουν τό κουράγιο νά σκοτώσουν τούς γαμπρούς των.

Κάστρου.—Κάνετε λίθος. Άν είτανε όλες στο ύψος της άποστολής τους, σήμερα όλοι οι Έλληνες γαμπροί (μλώ για την πιτρίδα μου, ό άλλος κόσμος δέ μ' ένδιαφέρει) θα είτανε κιμάς καμωμένοι και θάφιναν τις γυναίκες τους και τις πεθερές τους ήσυχες.

Μάγος. Μά είνε όλοι οι γαμπροί άξιοι για μία τέτοια τιμωρία;

Κάστρου. Όλοι τους είνε τέρατα. Δέν τους βλέπετε πώς έχουν ευσπειρωθεί εναντίον μας και γυρεύουν νά μάς σκοτώσουν;

Φούλα. Αλήθεια. Είνε δυστύχημα πού τά δικαστήρια άποτελούνται μόνον από άρσενικούς.

Μάγος. Βέβαια. Άν είτανε καμμά δεκαριά πεθερές άνθμεσα στους ένόρκους!..

Κάστρου. Τους βλέπω εγω μέ τι μίσος μέ άντικρύζουν δικασταί ένόρκιοι και δικηγόροι, όσοι είνε παντρεμένοι.

Φούλα. Έμένα μονάχα συμπονού, Μαμά!

Κάστρου.—Ναι μωρή, ξεπαρμένη! Καλά μήν κυττάζουνε τά μούτρα σου; Και νά μήν είχες καθρεφτάκι, δέν τώχα σκάση!..

Μάγος. Για πήτε μου, σάς πα-

(ή συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
 ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 100
 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » 250
 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ » 2
 ΟΙ ΣΥΝΔΡΕΞ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κήρ Διαφθηντί,
 'Αφού τὸ ληπὸν δὲ μᾶς δή-
 νουν αἱ Τράπαιζες χρήματα
 ἀντὶ νὰ σκωτωνώμαστε προ-
 τήνο νὰ μὴ δίνονται καὶ ἰμῆς
 ὅσα τοῦς χροστεύμε γιὰ νὰ
 δούμαι θὰ σκωθεθὸν καὶ ἡ
 τραπεζῆτες; Κὲ ἅμα δὲ σκω-
 τωθὸν τότες πάλη ξαναβλέ-
 πουμε καὶ κάνουμι.

Μεθ' ἰκωλίφαιος
 ΣΠΗΡΩΣ ΦΩΡΩΣ

Κήριε Διαφθηντά,
 'Εμῆς ἡ ζιγιάνοι τι θὰ γίνου-
 μαι με ἀφαιεῖ τὰς παλιωδεκάροις;
 Τὴ μορῆς νάγορασις με μιά
 δεκάρα! Μῆτε στραγάληα δὲν σοῦ
 δήνουναι. Κὲ διὰ νὰ πῆς ἕνα κα-
 φὲ πρέπει νὰ κλαφτεῖς σὲ ἑκατὸν
 διαβάτες νὰ σὲ ἐλεήσουν ἡ δέκα
 ὅπου ἐφηγε ἡ μέρα σου γιὰ ἕνα
 καφὲ ἀπὸ ροβύθι. Δὲν ἦναι δηνα-
 τῶν νὰ καγεργίουν ἀφτὸ τὸ ἀχ-
 ρὸν νὼμισμα! Θὰ μᾶς ἡποχρεό-
 σαιτε.

Χρ. Σακάτης

Πρὸς τὸν «Τρίβωλον»
 Οἱ πολύτεκνοι ἐκάμαμεν σωμα-
 τεῖα καὶ συνεδριάσαμεν διὰ νὰ μᾶς
 πρωστατέψουν ἀνευ ἀποτελέσμα-
 τος. Τὸ λοιπὸν ἀδικος ὁ κόπος
 μας. Σᾶς συμβουλεύουμαι ὅλους
 τοῦς παντρεμένους νὰ μὴν κάνε-
 ται πολλὰ παιδιὰ καὶ ἀς ἔβρει ἡ
 Πατρίς ὅπως θέλει στρατὸν ἀφού
 δὲν ἐνδιαφέρεται!

Εἰς Πολύτεκνος

Κύριε «Τρίβωλε»
 'Εμεῖς οἱ μεπκοῖδοι ἀδικιέμα-
 στες σισοὶ φόροι. Πλερώνουμε οὐ-
 λα ὅσα πλερώνει ὁ ἄλλος κόσμος.
 Πλερώνουμε καὶ τὸ φόρο οἰνο-
 πνεύματος ποὺ εἶνε πιὸ βαρὺς ἀπ'
 οὐλοῖ. Τὸ λοιπὸν δὲ γίνεται κανέ-
 νας τσαρὲς νὰ καταλάβουνε τὸ ἀδικό
 τους οἱ Οἰκονομικοὶ 'Εφόροιοι
 καὶ οἱ Ταμίιοι;

Φράγκος

Κύριε «Τρίβωλε»,
 Σὲ θερμωπαρακαλῶ νὰ ἐρωτίσεις
 τί τέχουμε τὰ ἐφιλότιμά τὰ αὐτο-
 κίνητα καὶ δὲν καρβαλλικεύουν οἱ
 πλούσιοι; 'Αν ἐν πᾶσι οἱ παρα-
 λῆδες αὐτοκινήτηδὸν ποῖδες θὰ
 πάει; 'Ο μανάβης γιὰ ὁ γαλατᾶς;
 Καὶ μεῖς οἱ ὄδηγοι τὸ λοιπὸν τί
 θὰ γυνούμε; Μὲ τὸ παρδὸν δηλα-
 εῆς ἀρωτο: με μὲ καλὸ τρέφο, ἐ-
 παιδῆτις γουργουρίζουν τὰ ἐντε-
 ρέ μας. Κι' αὐτὸ; ὁ εὐλογημένος
 ὁ θεὸς ἀφού ἔκανε φτωχὴ καὶ
 πλούσιαι, τότε τί τᾶθελε καὶ μᾶς
 τᾶβαζε ἐμᾶς τῷ φτωχῶνε τ' ἀντε-
 ρα;

Μεθ' ἀγάπης
 Μῆτσος Μανιατόπουλος

'Αναμείνατε προσεχῶς
 τὸν «Καρνάβαλον»

ΔΥΣΤΥΧΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ
 Μάνα μου θὰ πάρου τοῦ
 ἕνα γέρου τ' ἕνα νιό.
 Στέρνου τοῦ γέρου ἐτὰ κλαδιά
 τὸ' τοῦ νιό στὴν ἀγκαλιά.
 Συλλογὴ Εὔστ. 'Αναστασέλλη

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
 Τράπεζα (ἡ) σάνδι με 4 πόδας χρή-
 σιμον πολλαχῶς εἰς τὸν ἄνθρωπον· (ἰδι-
 αιτ.) τραπέζι με φαγητὰ· (συνκοχ.) τὸ
 φαγι, τὸ σιτηρέσιον. 'Αλλ' ἡ τοιαύτη
 σημασία τῆς λέξεως ἀνήκει εἰς τὸ πα-
 ρελθόν. 2. Τὸ κατὰστημα τοῦ Τραπεζί-
 του. 'Αλλοτε τὰ τοιαῦτα κατὰστηματα
 ἐχρησίμευον εἰς τὸ νὰ δανειζοῦν χρήμα-
 τα με νόμιμον τόκον εἰς τοῦς ἐμπόρους.
 Σήμερον ὁ ρόλος των περιωρίσθη εἰς τὸ
 νὰ εἰσπράττουν μόνον καὶ νὰ κερδοσκο-
 ποῦν εἰς θάρρος τῶν πελατῶν των. 'Η
 σκληρότης μερικῶν τοιούτων κατὰστη-
 μάτων ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ σημείου νὰ
 πατοῦν ἐπὶ πτωμάτων πρὸς ἐπίτευξιν
 τοῦ ποθομένου. (Βλέπε ἐγγώριον τύπον
 παρελθούσης ἐβδομάδος).

Λεωφόρος (ἡ) Ἐδρωπαισι: Φαρ-
 δὺς δρόμος ὁ φέρων τὸν λαόν. Μυτιλη-
 νασι: στενωσόκινακο γερμᾶτο ἀπὸ λάκ-
 κους, πέτρες καὶ λάσπες' π. χ. Λεωφό-
 ρος Καθέτσου, Βουρνάζων κλπ.
Πολιτευτής (ὁ) ἄνθρωπος ἀσχολού-
 μενος δὴθεν με τὴν πολιτικὴν χωρὶς εὐ-
 θέποτε νὰ ἐκλεγεί βουλευτῆς' ὡς π. χ.
 ὁ κ. Π. Χατζηθαλασίου. Οἱ τοιοῦτοι ἔ-
 χουν συνήθως πολλοὺς ἰδιαιτέρους γραμ-
 ματεῖς τῆς ἀξίας καὶ τοῦ ἡθους τοῦ κ.
 Παλαμίδα.

Λωβητήρ (ὁ) φθορεὺς, ὑβριστῆς, κα-
 κοιποῖς, βλαπτικὸς, λυμαίν. 'Εξ οὗ καὶ
 λωβητούρα.
Μαθητῆς α-ω-δ. 'Επιθυμῶ νὰ μάθω κά-
 τι. 'Ολα λ. χ. τὰ παιδιὰ τῆς Μυτιλη-
 νης ἐπιθυμοῦν νὰ μαθησιασῶν εἰς τὸ πο-
 δόσφαιρον.

Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΞΩΦΕΡ

'Ενα αὐτοκίνητο περνοῦσε με με-
 γάλῃ ταχύτητα ἕνα κεντρικὸ δρόμο
 μιᾶς μεγαλουπόλεως. 'Ο πόλισμαν
 σφύριξε ἀμέσως νὰ σταθεῖ κ' ἐτοι-
 μάστηκε νὰ σημειώσει τὸν ἀριθμὸ
 τοῦ αὐτοκινήτου, μὰ ὁ σωφὲρ χω-
 ρὶς νὰ τὰ χάσει ρωτᾶ:

— «Μοῦ λέτε οἳς παρακαλῶ ποῦ
 βρῖσκεται ὁ κοντινότερος πυροσβε-
 στικὸς σταθμὸς;

'Ο πόλισμαν νομίζοντας ὅτι πρό-
 κείται γιὰ πυρκαϊὰ ἔδωσε με εὐ-
 χαρίστηση τὴν κάθε πληροφορία
 ἐπὶν πονηρὸ σωφὲρ ὁ ὁποῖος ἐφυ-
 γε γελώντας κάτω ἀπ' τὰ μουτιά-
 κια του.

**Συνταγὲς τοῦ Γυμνασίου
 καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου**

- 'Εάν πάσχετε ἀπὸ μανίαν ἀναγνώ-
 σεως ἀναγνώσατε ἕνα δράμα τοῦ κ. Δ.
 Λόντου.
- 'Εάν ὑποφέρετε ἀπὸ μανίαν κατα-
 διώξεως συμβουλευθεῖτε τὸ τμήμα κατα-
 διώξεως.
- Βραδυνολωσσία:** 'Εάν πάσχετε ἀπὸ
 βραδυνολωσσίαν, λάβετε κατ' ἐπανάλη-
 φιν τρίς καὶ ταχέως πρὸ ἐκάστου γεύ-
 ματος τὸ ἐξῆς φάρμακον:
 'Αράδα ἀράϊα
 «κευλλές σκουλάδης».
- 'Ο Γυμνασιος

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Τ' ἀχιλέλιμ στ' ἀχιλέλις
 τσι τοῦ δαχτυλέιμ στευὸ κουλέλις.
 (Μὰ τοῦ καταπνάρ τ' λημοῦς
 ἐν εἶν' ἄφτου κ' δάξι ἰ νοῦς.)
 Λύσις: Ρακεπότηρο
 (Συλλογὴ Στρ. Μυριβήλη)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
 Εἰς συγγραφέα
 Γράφει δράμα. Κ' ἐπειδὴ
 μένος του δὲν τὸ προφτάει,
 κάθε βράδυ μιὰ σ κ η ν ἡ
 κ' ἡ γυναίκα του τοῦ κάνει.

**Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ
 ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ**

Τὸ διαζύγιον λοιπὸν
 μεγάλως εὐκολύνεται
 κ' ὁ γάμος, ποῦταν μπερδεμα
 εὐκολα πιά θὰ λύνεται.

'Ἦταν φοικτὸ ν'ἄχει κινεῖς
 διὰ βίου μιὰν 'Ερωφίλη,
 καὶ εὐκολα νὰ μὴ μπορεῖ
 στὸ διάολο νὰ τὴ στείλει!

Μὰ τώρα, τῆς Ρεββέκας σου
 ποῦ δῶ καὶ χρόνια πῆρες
 σὰ δεῖς πὼς δὲν ταιριαζοῦνε
 τῶν δυὸ οἱ χαρακτήρες,

Εὐθὺς τῆς δίνεις μιὰ κλωτσιὰ
 δυνάμει, λείει τοῦ Νόμου,
 κ' αὐτοδικαίως τὴν πετᾷ
 καταμεσῆς τοῦ δρόμου.

Δὲν συμφωνοῦν τὰ γούστα σας;
 μιὰ αἰτήσις προχείρως
 κ' ὄσπου νὰ τὸ κάλοσκεφθεῖς
 γίνεσαι ζωντοχῆρος!

'Εξ ἄλλου, ἡ ἄλλη ἡ ἀποψὶς
 δὲ σὲ γουστάρει ἐκείνη;
 πέντε ἀμέσως φάσκειλα
 νομίμως θὰ σοῦ δίνει.

'Ἡ συμφωνία εἶνε τὸ πᾶν
 τῶν δύο χαρακτήρων,
 ἕως ὅτου νὰ μπλεχτεῖ κανεὶς
 στὸ 'Ἠσαῖα τὸν γυρον.

Μὰ ὅταν ἡ προῖκα φαγωθεῖ
 κ' ἀρχίσει ἡ φαγομάρα,
 μιὰ ἀλληλέγγυος κλωτσιὰ,
 φευγιὸ, καὶ ἀῖα μάρα.

Τί νόμος εὐεργετικὸς!
 Τί τρέλλα, Παναγιά μου,
 ν'ἄχεις στὴν τσέπη σίγουρο
 τὸ ἰδανικὸ τοῦ γάμου...

Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ
 νὰ κάνεις ὅ,τι δοξίσεις:
 συμφώνησες; παντρεύεσαι,
 δὲ συμφωνεῖς; χωρίζεις!

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑ

- Νὰ κάνεις πνευμκ.
- Νὰ ἔχεις πάρε-δῶσε δηλ. μὲ-
 νο δῶσε με Τράπεζες.
- Νὰ μὴ μένεις ἀρραβωνιασμέ-
 νος πενήντα χρόνια τοῦλάχιστον.
- Νὰ συγκατοικεῖς με τὴν ἡ-
 θερά σου.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

* 'Υπάρχουν ἄνθρωποι ἀνίκανοι
 νὰ βλάψουν καὶ μιὰ μυῖγα ἔστω,
 ἐπειδὴ εἶνε ἀνίκαοι καὶ νὰ τὴν
 πιάσουν ἀκόμη.
 * 'Εάν ἡ γάτα δὲν εἶχε νόχια
 ἀλλοίμονό της.
 * 'Εάν ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρετο εὐλι-
 κρινῶς γιὰ τὸν ἄνθρωπο θὰ ἔπρεπε
 νὰ μὴν τὸν πλάσει.

**ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ
 ΣΙΤΣΕΤΙ ΤΖΑΦΕΡΙ**

'Οποῖον τρομακτικὸν τὸ ἄγγελ-
 μα ἔρχεται περὶ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος
 εἰς ἡμέρας τοιαύτας, ὅπου λιμός,
 λοιμὸς, καταποντισμὸς καὶ ἀπεν-

ταρισμὸς εἰς
 ἀπελπισίαν λα-
 ὦν ἐλληνικὸν
 ἔρριψεν...

'Ομως θέλω
 θὰ ὀμιλεῖσθε
 ὅτι καὶ ἀξιοτι-
 μος πρέεδρος
 Κυβερνήσεως
 περιουστάτος
 κ. Βενιζέλος
 τοιαῦτα, «σάλ-
 τα μορντάρε»
 ὡ; νὰ λέγωμεν
 μωρντάρικα πη

δημάτα δὲν ἔπρεπε νὰ κάμει τζάνιμ
 Νε-λαζιμ σανά πολιτικὸν ζήτη-
 μα δάξεις ἐρίψ εἰς περιστάσεις
 τοιαύτας; Διὰς ἐλληνικὸς χιγιάρ
 κιμπή, ὡ; νὰ λέγωμεν ἀγγουρκει-
 δῆ; εἶνε, κιζκάντζηλονότι ὀργίλος
 εἶνε, εἰς πείσμα τοῦ ἐπάνω ἀνασι-
 νὶ μπιλὲ σιτάρ μπέ, ὡ; νὰ λέγω-
 μεν καὶ μητέρα του πωλεῖ...

Τοιαῦτα γνωρ'ζων, πολιτικὸν
 ζήτημα γίνεται εἰς δημοτικὴν ἐ-
 κλογὴν τζάνιμ;

'Αφῆσε ὀψεψηλοῦσφαγωθὸν ἴ-
 να ἐκ φαγώματος τούτων φάγωσι
 καὶ δημότια; εἰς ἡμέρας πεινκσι-
 κὰς μεγάλως.

Μεταξὰς μι τοικάρ, Στρατήγγης
 μι τοικάρ, Βιρδόπουλος, Βιρελό-
 πουλος φιλάν τοικάρ ὡ; νὰ λέγω-
 μεν ὀποῖος' καὶ ἂν ἔδοξε ἄ; ἔδοξε
 τζάνιμ ἐσ ὀγλου ἐσιεκλέρ.

Γιοβανάκης μέγα θυμάζει κύ-
 ριον Βενιζέλον, μέγα ἐκτίμησιν ἔ-
 χει εἰς περινοῖαν ἀνδρὸς ἀμκ, μπο ὁ
 μπὸκ γιαπτι μπεὺ τεφά ἄ... ὡ; νὰ
 λέγωμεν τὰ ἐδρῶμισεν.

Τζάνιμ κ. Βενιζέλε, ἄ; ἐρωτοῦ-
 σεσ καὶ Γιοβανάκη μπε, ἴνα ἐπι-
 στημονικῶς κατεῦθουσιν δώσει εἰς
 ζήτηματα τὰ πολιτικᾶ...

Σήμερον Γιοβανάκης ἀλήθειαν
 ἀγαπίζων θέλει θὰ διακηρύξει ὅτι
 Βενιζέλος σιτσι τζαφερὶ ὡ; νὰ λέ-
 γωμεν ὡ; καθὼς κουκούλια ἔκνε
 ἄ...

Περὶ ἀποτελεσμάτων στραβτι-
 μονίης πηδαλιούχου, θέλω θὰ ὀμι-
 λήσω εἰς προσεχῆς «Τριβόλιον».

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Κύριε Γιοβελίκη,
 Διατάξτε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀ-
 κηλάξει τὰ σερβιτάλια τοῦ θα-
 σμου, ἔλαδον τὴν κάτωθι ἐνοπι-
 ῶν ἀπάντησιν:

«Σερβιτάλια ἀπαλλάσσονται
 δασμῷ πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆ-
 σιν μόνον φαρμακοποιῶν.

Ταῦτα πρὸς γνώσιν ὁμῶν καὶ
 συμμόρφωσιν.

Ζηλοκώστας

Τὸ Σάββατο 5 Μαρτίου ὁ
 χορὸς τοῦ Συλλόγου «Παρ-
 χῆς ἐργασίας».

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ - ΑΣΤΙΒΕΣ - ΑΓΑΝΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συναισθημός)

SAVOIR VIVRE

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟΝ

Εάν ή εικοδόσκο να ελπισμόνησε να τοποθετήση εις την τακτικόν ειδικόν κουταλάκι του αλατιού ή καθώς πρέπει δαιτυμόνων δεικνύων ότι δέν έπρέσβε την παράλειψιν, ή τρώγει τό φαγητόν του άνάλατον ή λαμβάνει άλλες άφελώς μέ την λαβήν του πικρουίνου του. Οι κακοανατετραμμένοι χρησιμοποιούν τά δάκτυλά των ως άκαμον οι άνδρωποι του κελικίου καιρού λαμβάνοντες πρέζαν ταμβέκου. Αποφεύγομεν να λερώσωμεν τά κουτάλια του σερβιρισμκτος δάν σερβιρισθόμεν με τό ίδιόν μας πηρούνι ή κουτάλι. Αύτό θεωρείται άκρον άωτον λεπτότητος κέναντι της μαγειρίσης ή όποια δέν άπαχρώνεται να πλύνη πολλά μαγειροπήρουνα, πράγμα που την άκνευρίζει πρό πάντων όταν είνε άμέρα έξόδοσ και έχει ποδοσφαιρικόν μάτς.

Βαρώνισκη ΣΤΑΦ

ΠΟΝΟΥΧΟΣ

Βλέξε Θεούλη μου, βρέξε! Τά δέντρα ξεράθησαν, ή γη πέτωσε κι' οι βρύσες στείρεισαν. Χόρτο δέν ύπάρχει πουθενά και τά άθώα πλάσματά σου, τά άρνάκια, θά ψοφίσουν. Τίποτα ευεργετικώτερο άπό τή βροχή δέν ύπάρχει. Η βροχή είνε ή εύλογία του Θεού. Όταν βρέχει, ο Θεός είνε στις μεγαλοδορίας του. Άνοίγει δηλαδή τά άμπάρια του τά άπέραντα που μέσα κρύπτουν λυωμένο τό χρυσάφι, και λέγει στους άγγέλους. Άφήστε άγγελοί μου να τρέξει άφθονο τό λυωμένο χρυσάφι στη γη... Βροχή! Και ύπάρχει πολυτιμότερο πράγμα στον κόσμο; Όλοι μας θά έκρυσσε ν' άφίσουμε κάθε άσχολία και να τρέξουμε στις έκκλησίες, να ξενυχτίσουμε δυό, τρεις, δέκα νύχτες για να συγκληθεί ο Θεός και να βρέξει... Όσο δέν βρέχει τόσο λυπώμαι για τό δυστυχημένο τον κόσμο... Μωρέ, τί πονόψυχος άνθρωπος που είνε ο άνθρωπος αυτός; Είδες πόσο πονεί; Ρώτησα κάποιον. Κι' αυτός μου άπάντησε: Βέβαια και πονεί. Όμπρελάς είνε ο κοκομοίρης!...

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Γενεύη. «Παλιάτσος». Κωμωδία υπό του διαδοχίου θιάσου περικλιών Κ. Τ. Β. Σταμπούλ. «Ο Ντολμα Μπαχτιές», σονάτα του Μπάχ. Μόσχα. «Η Κόκκινη Ταβέρνα». Πάρισι. «Η Γη της ήδονης» δράμα του Βοκαλιού. Αθήναι. «Ο Ταμπουράς». Υπό λατινής χορωδίας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ

Πήσα, Τρίβουλι, τοδ γράμμας Είσι βάρους! Είσι φίλους! Μι δυό λόγια κάνης τοδ θάμας το' άγαπίζη κατά τολ στο'ύλους. Μά τοδ θειό μά τν' Παναγιούδα να μη βράσ' στ' γουινιά μ' γραγού- (δα(1)

είχατην παρμένη τ'ν νάποφασ' το' έν ιδέχομεν καμιάν πρόφασ' ά τ' χουρήσου πλιά τ' Θεούδρα για να μάθ τ' διαβόλ' ή κόνε τ'λουγια πέν τ'άκ(2) στη' χώρα χωρίς τν άδειαμ, μι τοδ ζόρ! Μι τοδ νούμ' χώρσα την τσ' δλας το' τ'ν πηρι γι' ού Φατσόλας που την φούλιζι μέσ στ'ν Καρύνι τσ' τσ'ιράτευσι τούν Τίνι Τσ'ι νά! Πήκατα καμπούλι(3) οδλα γιατι γράφτ'ς μ' ούσουλι(4) Πήσα τσ' άκ' τούν Άνιστάσ' σας ψές ταχτέρ(5) πιτήδιου(6) γράμμα τσ' έπιμένι σταδ ίδιου πράμα. Γράφτ: «Δέν ίστε στα καλά σας διαζύγιο ζητώντας δίχως λόγο σοβαρό. Στοδ 'Ησαφα τό χορδ' δλοι μπαίνουμε, γελόντας. Μά ύστερα αδ βαρεθούμε παρνομεν λιγο χαρι' κι' άλλη σύζυγο ζητούμε, σαν πού αλλάζουμε μαντήλι. Σας μιλω έτσι, κόνε Στρατή έπειδής είμαστε φίλοι». Είπιμ τσ' ή Πακασουσώνης(7) «Τό ζεμπίλι να σηκώνεις φαίνεται βαρέθηκες και στεναχωρέθηκες. Δίχως όμως άποδείξεις έτσι με 'ίξαι και μ' άφίξεις» οδ χωρίζουν μια γυναίκα! 'Εννιά κ' ενα κάνουν δέκα». — Που να τ'ς έβρου τ'ς άποδείξεις! Φαίντι, πακάμ δέν ήκισι τς κουντουρντζιμένισιμ τά ριζίλια τσ'ι γιαυτό ψέλιγισιμ ζιμπίλια. — Άν δδ δής να μη δικάζης και άδικα καταδικάζεις. — Εμ' έν ίβαλα τ'σι σπάγμου! Γλέπς έν εγης ά κάνης μι φράγνου γιδ μι γυναίκα φσανουφώρα που γρηζί' ξιβαρόκουε τσιόλας. 'Εξ βρατ'σά φόγι ή Θεούδρα τσ' ενα τόπ' σέλα ή Φατ'σόλας. Τί μπορεί άθροπους ά δή να πάρ' τσ' όρκου στοδν Καλή — Αίσχος κόνε Στρατή! Στοχάσου γιατι θάβρεις τον μπελά σου — Γδ θάν έβρου του μπιλάμ! 'Εν την θέλου βερούλαμ. Γδ τά τσ'ερατα έν τά στρέβγου! Λέγου στοδν παπά τσ'ι φέβγου. Πιάνιμ τσ'ι γ' ή Μακαρώνις πουνι άρχιπροϋιστός σουβαρός τσ'ι σιβαστός. (έστλιντου Πακασουσώνης) Γιλιαζούμινους τσ'ιργέ μι τσ'ι μι τοδ γλυκό ρωτάμ. — Τίντα ήκσα, ρε Τινέλι; Ν' άρφανέψ'ς θέλ'ς του Μπουτέλι! Κεϊμα! Τόσου μόνου σ' λέγου. Τσ'ι σουκαίφι φτός τσ'ι γδ κλαίγου. 'Ηβριντου μι μάς του γκιμ(8) Τσ'ι τω ήβρα του σαγκπιμ.(9)

Γράφτισιμ σ'δ, γράφτ δικήδρους πιάνιμ γι' ού Πακασουσώνης Μι ά μι τσ'ι γ' ή Μακαρώνις ήκσα σας' έν κίμι μώρους(10) Νόχτα τούν Καστάνιμ στρώνον, στρώματα, βρατσ'ια φουρτάνου βέζου στ' μέσ'ημ τοδ μαχαίρ φλώ τ'ς γρηγιούδασιμ τοδ χερ σιώνου τοδ Μπουτέλι, καλιτσέβγου. χριτώ τ'ς ιγιτόνι τσ'ι φέβγου. Νάγλιπς πλιά τούν Καστάνι ελληγια πλιά ή άρχιμάνι(11) Μή θαρρείς! Καταλαβείν τσ'ι τά ζα για που παγαίνιν. Σάν άπήκασι(12) ή Θεούδρα άνηπαταγή(13) έγιτα όρα «Τις είνι;» φουναζί' έπασμένι «'Ελα, ένιξι, μουρ ξιπαρμένη!» λέγου γδ τσ'ι ξικαλιτσέβγου.

ΤΕΜΠΕΛΙΑ

Αέν έχω κέφι για δουλιά πάλι με δέρνει τεμπελιά και κάθουμαι στο στρώμα. Βρίσκω τό σώμα μου βαρύ και όλ' ή γη δέν με χωρεί κι' ο ουρανός άκόμα.

Κακά νομίζω τά καλά και δλέπω μια στα χαμηλά και μια κυττω άπάνω. Σ' αυτόν τον κόσμο τον χαζό άς ήμπορονα να μη ζω μά... δίχως να πεθάνω.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ

Για τών γαμπρών τή συμφορά συναντηθήκαν μια φορά τό μαύρο ΠΕΝΘΟΣ κ' ή ΑΡΑ.

— Τίντα θέλεις; — Σένα γυρ έβγου. — Τ' ά μι κάνης; — Νά ήρτα πίσου. — Αφού μ' έχις άγκαλημένι!... (14) — Ε μ' άφήκαν ά χουρίσου. — Ποιός ει μπέδξι; — Μαζουμένι δικήδρ, γιρόνι, παπάδις ούλ' γινηκασιμ χαμπάδις(15) τσ'ι γυρίσασ'ίμι πίσου. — Ας σ' άφίναν! Τ' ά σι πήσου!(16) — Ε μι θέλεις, μαθέ; Νά φύγου; λέγουτζ γδ, μά μι σκοπό να μ' άνοιξ' ά πιάσου ά χπώ(17) — Τώρα πλιά ήρτις! Κάτσι. Άνοιγου. Σάν ήνιξι λέγουτζ «καλιτσέρα» τσ'είνι έ μλξ μού(18) φέβνι σ'άπερα 'Εκασιμ τάχα τ'ς μαντζιμένι... 'Εν πειράζι! Τώρα σι σάζου λέγου μέσ στοδ νούμ. Σισάζου(19) μπρουσαπόνου(20) πλιά τοδ μλξ τ' μισ'ά(21) βγάδου άπ' τοδ σαμάρ, καλά τ'ν κόρτα παραντώνου. τσ' άπό μέσσιμ ούλου θμόνου Σάν άνέβκα στούν εζάτευ, θέσευ τοδ Μπουτέλιμ κάτου, άπ' τ'ν βρουλίδα την άρπώ τσ' άρχινώ, γμαρή, να χπώ. Ζάτ! Γιατι, μουρη, έ μι μλξς; Ζουτ! Τοδ Τίνι άνιγίλας;... Νά τσ' εγίτουι μουρη φουλιμένι.(22) να τσ' άλλι διαδλ κουντουρντζιμένι... Σαναφλάστου τον παναγδρ;... Σαναφλάστου τον Άρνύρ;... Πάρ' τσ'ι τούτ, πάρι τσ'ι τν άλλι μπάνι σάγις(23) χουντροδ τσιφάλι. — Ωχ! σκουτώνιμ! Πούσι γιτόνι! — Μηδ ή Θεός έ σι γλυτώνι... Δώκα, δώκα, τσ'άκ που φράθικε τσ'άκ που τσιρξι: «'Αμάν Χάθια, ζιμπάθσι μι, έν του ξανακάνου». — Όχι δά, τσ'άθελις ξανακάνου! Βγώλτου, ά θέλις τσ'ι στοδ Ικάν- (του(24)

Σ'κώνοσα, μάνι-μάνι άπάνου! Πήσ(25) μιτάνου!... Φούλα χερ;... Γιατι γλέπστου τοδ μαχαίρ;... 'Ε, καημένι καημένι, καχπέ, μη μ' πειράσ' πουτέ σ'ουχπέ(26) πους τά παιγις(27) μι κανέ φίλου γιατι χάθτισ'ις, μά τοδ θειό! 'Ενα τσ' ενα κάνιν έυό, τσ' άπ' τ'ν παραδσου ήβγι του ξύλου Είσι, Τρίβουλι, φχαρστέμενους; Είδις; Πάλι γδ ή καημένους πήκασάς του τοδ χατήρ τσ'ι ξανάμπα σταδ σουθέρ (28) ΤΙΝ'Σ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ : 1. Μεγάλο τσουκάλι. 2. Έως. 3. Τά χώνεψα. 4. Με τρόπο. 5. Τό πρωι. 6. άπαράλαχτο. 7. Άρχιπρατικός 'Επίτροπος. 8. Τό κουμπί μου. 9. Τόν άφέντη μου. 10. Μωρός. 11. Στρωτό όρόμο. 12. Σάν άντελήφθη. 13. Θέρυβο. 14. Έγκαλω. 15. Με φορτωθήκαμε. 16. Τι να σε κάνω; 17. Να χτυπώ. 18. Μόνο, άλλά. 19. Διορθώνω. 20. Προσωρινά. 21. Τό λαρι που συγκρατεί τό σαμάρι στην κοιλιά τοδ ζώου. 22. Φιλημένη. 23. Μη-κως σιάξεις. 24. Στη δημοπρασία. 25. Πόητος, κάνα. 26. Μην ύποφιασθώ. 27. Τά παιζεις. 28. Περιφραγμένος βοσκότοπος.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Κατά τό μάθημα πιάνου. — Μά γιατί με κυττάζετε διαρκώς στα μάτια μαέστρο;

— Ζητώ, δεσποινίς, να έννεήσω ποίαν έντύπωσιν σάς προξενούν αι ύψηλα έννοιαι τής μουσικής.

— Λοιπόν, γιατροί μου... πώς τό βλέπετε τό παιδάκι μου;

— Μην άνηυχητε, κύριε. Είς τό συμβούλιον που έκάναμε έμείναμε σύμφωνοι καθ' όλα με τον συναδέλφον μας τον κουράντε του άσθενούς.

— Μπράβο. Και τί άρρώστια έχει;

— Αύτην δέν την ώρίσαμε άκόμα.

— Γυναίκα! Άν έξακολουθείς αύτή σου τή διαγωγή θά με κάνεις ναλλάξω φύλο.

— Ν' αλλάξεις φίλο; Καλά θά κάνεις άνδρα μου. Τό παλιό σου τον βαρέθηκα πλιά!

— Κάτι πολύ στενοχωρημένο σε βλέπω, Γιάννη.

— Άσε με, βρέ άδερφέ. Δευτεριάτικα σήμερα πρωι-πρωι με ξεπαράδιασεν ή γυναίκα μου για ψούνια.

— Α! Άπ' αύτή την άποψη έγώ είμαι εύτυχής! Η δική μου ή γυναίκα έχει δικό της ταμείο και δικούς της πόρους!

Ο Δικαστής. — Κατηγορείσαι ότι πέταξες ένα ποτήρι στα μούτρα του νταβερνάρη.

Ο Μέθυσος. — Έμένα ως τά τώρα κανένας δέ με κατηγορήσει και θά με κατηγορήσει ή μουρη του κ. Πρόεδρε!

— Τον αγαπάς, λοιπόν, τον άδερφούλη σου; Δέ θέλεις να τον πουλήσω;

— Όχι... καλύτερα να περιμένομε να μεγαλώσει λιγο. Θά πάροουμε πιό πολλά.

— Πέθανε ο Παύλις, είσαστε στενοί φίλοι... και ήτανε πλούσιος.

— Ναι... τίποτα δέ μ' άφησε. Και να συλλογιέμαι πώς έπί 20 χρόνια πήγαινα δυό φορές τή βδομάδα κι' έτρωγα μαζύ του.

— Είνε οικονομός τουλάχιστον ο νεαρός που σου κάνει κόρτε;

— Ω! βέβαια μπαμπά! Τό πρώτο πράμα που κάνει άμα μπει στο σκλόνι είναι να κλει τό ήλεκτρικό φώς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Γυνή ώραία, 24 ετών μόλις, άπανδρευθείσα πτωχόν άσργον και δατανώσα μηνιαίως 4.000 εις λούσα 5.000 εις τά χαρτιά και 3.000 εις μικροέξοδα, μη γνωρίζουσα δέ καμμίαν εργασία, πώς κατορθώνει να έχει δσα τής χρειάζονται χωρίς να ένοχλεί τον σύζυγον της;

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΚΥΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΟΜΙΛΕΙ Η ΚΑΚΟΥΡΓΑ ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΣΤΡΟΥ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

ρακαλώ. Η κυρία κόρη σας δεν έλαβε μέρος εις τὸ ἐγκλημα ;

Κάστρου.— Αὐτὴ ἡ ἀνάξια ! Ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε δὲν εἶνε ἀξία νὰ κάνει τίποτα. Ὅλα ἔτοιμα τὰ βρῖσκει. Ἀκόμα καὶ τοὺς ἐραστιάς της.

Φούλα.— Ναί. Ἄς μὴν ἤθελα ἐγὼ καὶ θὰ μοῦ σκότωνες ἐσὺ τὸν ἀνδρούλη μου.

Κάστρου.— Ἄκου την! Τὸν ἀνδρούλη της. Ὅσο ζοῦσε ἦτανε ὁ τύραννος, τὸ τέρας. Νὰ τὴν ἀκούσει καὶ κανεὶς νὰ θαρροῖ πὼς τὸν ἀγαποῖσε.

Φούλα.— Καὶ γιατί ; Δὲν τὸν ἀγαποῦσα ;

Κάστρου.— Ἄν τὸν ἀγαποῦσες μωρή, κακὸ χρόνον νάχεις, γιατί μοῦ κλαιγόσουν ἀσπὸν τὸν ξεμπέρεψα ;

Φούλα.— Ἐσὺ τὸν σκότωσες γιὰ δικὸ σου λογαριασμὸ ἐπειδὴ δὲ δεχότανε νὰ γίνῃ ἐρωμένος σου.

Κάστρου. Τροῦ καὶ δὲν ντρέπεσαι ! Εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ τὰ μούτρα του τὰ συχαμένα ἐγὼ. Τὸ ξέρεις πολὺ καλὰ πὼς δὲν ἔβρισκα καιρὸ νὰ τοὺς χαρῶ καὶ δσοὺς εἶχα.

Φούλα.— Κανένα δικὸ σου δὲν εἶχες. Ὅλο τοὺς δικούς μου ἔκλεβες.

Κάστρου.— Ἐγὼ μωρή ; Ἐσὺ τοὺς ἔκλεβες ἀπὸ μένα. Τὴ δευτέρη βραδυὰ τοὺς ἔχανα καὶ τοὺς ἔβρισκα στὴν κάμαρά σου.

Φούλα.— Κρίμα στὰ μυαλά σου ! Θαρροῖς πὼς ἐρχόντουσαν γιὰ τὰ μούτρα σου, γρηὰ καρακάξα ! Ἐγὼ τοὺς ἔλεγα πὼς δὲ γίνεται νὰ γίνω δική τους ἂν δὲν καλοπιάσουνε ἐσένα πρώτα. Σὲ λυπόμουνα καὶ σὺ τοὺς ἔστειλα.

Μάγος. Νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ μαλώνετε. Ἐχετε καὶ αἱ δύο κατακτητικὰ προσόντα. Ὅστε ἡ Φούλα δὲν ἔλαβε μέρος στὴ δολοφονία ;

Κάστρου. Ὅχι ἀφῆκε ἐμένα νὰ τὰ ξεμπερδέψω καὶ ἔτρεξε νὰ γορᾷσει ἐφημερίδα γρήγορα γρήγορα γιὰ νὰ ἰδεῖ πάσκει πρόκαναν καὶ δημοσιέψανε τὴ μούρη της τὴν ἴδιαν ὠρα κιόλας !...

Φούλα. Γύρεβα νὰ δῶ σὲ ποιά σελίδα βάζουνε τὶς φωτογραφίες τῶν ἐνδόξων γυναικῶν.

Μάγος. Ἐσεῖς καταργήσατε αὐτὲς τὶς διακρίσεις. Τώρα πιά οἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν ὅλες τοὺς τὶς σελίδες γιὰ τὸ ἐνδοξο κατόρθωμά σας.

Κάστρου (αὐταρέσκως).— Δική μου ἀξία εἶνε. Ἐγὼ μὲ κίνδυνον νὰ μὲ κόψουνε...

Μάγος. Ἀλήθεια. Δὲ μοῦ εἶπατε γιὰ τὸ ἱκόψιμο. Ποιὸς τὸν κομματίσσε ἐστὶ πετυχημένα ;

Κάστρου. Ἐγὼ ! Σάμπως εἶνε κανένα δύσκολον πράγμα ! Τόσα χρόνια ποὺ φουρνίζω κρέας ἱστραβὴ ἤμουνα καὶ δὲν ἔβλεπα τὸ χασάπη πὼς κομματίζει τὰ βώδια !

Μάγος. Ἄλλο τὸ βώδι καὶ ἄλλο

ἓνας ἄνθρωπος.

Κάστρου. Ὁ γάμπρός μου ἦτανε βώδι.

Μάγος. Καὶ γιατί δὲν τον φάγατε ;

Κάστρου. Ἐγὼ δὲν τὸν χώνευα ζωντανὸ καὶ θὰ τὸν ἔτρωγα ;

Μάγος. Τότες γιατί ἀρχίσατε νὰ τὸν ψήνετε ;

Κάστρου. Γούτσι ἤθελε νὰ τὸν φάμε. Ὑστερα σκέφθηκα πὼς αὐτὸς δὲν τρώγετε μῆτε ὠμὸς μῆτε ψημένους καὶ τὸν ἀφήκαμε γιὰ νὰ τὸν ρίξουμε στὰ σκυλιά. Μὰ κείνο οὔτε τὰ σκυλιά δὲν τὸν καταδίκησαν.

Μάγος. Ἦτανε λάθος ποὺ τὸν κάνατε δέματα.

Φούλα. Δὲν ἦτανε ὁμως καὶ σωστὸ νὰ τὸν πετάξουμε ἀσαβάνωτον. Ὅτι καὶ νάτανε ἄνδρας μου ἦτανε.

Μάγος. Σὰς συχαίρω γιὰ τὴν ἀφοσίωσή σας.

Κάστρου. Καλὲ μὴν τὴν πιστεύετε. Τὸν πακετάραμε γιατί δὲν τὸν παίρνανε ἀλλοιώτικα οἱ ἀραμπιτζήδες φοβόντουσαν.

Φούλα. Ἐ, εἶνε κιαυτὸ βέβαια μὰ ἦτανε καὶ κρίμα. Δὲ μοῦ λέτε κυρὰ Μάγισα. Θὰ μὰς ἀθώωσουνε ;

Μάγος. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ξέρω ἀπὸ τώρα. Ἀπόψε θὰ κάνω τὰ μάγια μου, καὶ αὔριο σὰς λέγω.

Κάστρου. Ἐμένα δὲ θὰ μὲ ἀθώωσουνε ἀλλὰ καὶ δὲ θὰ μὲ σκοτώσουνε. Ὅσο γι'αὐτὸ εἶμαι σίγουρη.

Μάγος. Πὼς μπορεῖτε νὰ προεξοφλήσετε τὴν γνώμην τῶν ἐνόρκων ;

Κάστρου. Ὅχι πὼς θὰ μὲ λυπηθοῦν. Ἀλλὰ θὰ λυπηθοῦν τὸν προκομένο τὸ γάμπρό μου καὶ δὲ φά θελήσουν νὰ μὲ στείλουνε νὰ τὸν ξανάβρω στὸν ἄλλο κόσμον.

Μάγος. Μά. Ἴσως νὰ νομίζουν πὼς αὐτὸς πῆγε στὸν Παράδεισον ἐνῶ σεῖς θὰ πάτε στὴν Κόλαση.

Κάστρου. Στὴν Κόλαση δὲν τὶς ἀφίνουν τὶς πεθερὲς γιατί ξέρουνε πὼς καλοπερνοῦνε. Τὰ ψήνουνε μὲ τοὺς διαόλους. Ὅσο γι' αὐτὸν ὁμως ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ θὰ πάει στὸν Παράδεισον ;

Μάγος. Μὰ... ὄσες ἀμαρτίες καὶ νάχε μὲ τέτοιο θάνατον ποὺ πέθανε θὰ συχωρέθησαν.

Κάστρου. Ξεχνᾶτε πὼς ἦτανε ἐργελάβος !

(Ἡ συνέχεια αὔριον)

Ἀνεπιθύμητος ἐπισκέπτης

Τὸ βράδυ τῆς περασμένης Δευτέρας κατέπλευσεν εἰς τὴν λιμένα μας ἓνα μεγάλο πετρελαιοκίνητο Ρωσσικὸ καράβι. Τὴν ἴδιαν ὠρα τὸ μουράγιό γέμισε ἀπὸ μυστικὸς ἀστυνόμος, πρὸ τουρτούριζαν κρητικὰ μὲς στὸ ξεροβόρι. Ἡ ἀστυνομία εἶχε κάνει λάθος. Ἐνόμισεν ὅτι τὸ καράβι μετέφερεν ἐκ Γαύδου διὰ τὰς ἐκλογὰς τοὺς συντρόφους Κοντάραν, Μπράτσον καὶ λοιπούς.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἐστέφθη ὁ ἐφετεινὸς χορὸς τῶν συντακτῶν, Πλήθος κόσμου πάσης τάξεως καὶ παντὸς φύλου ἐσπευσε νὰ νὰ τιμήσει τὴν χοροσπερίδα καὶ νὰ θαυμάσει τοὺς δημοσιογράφους χορευόντας... νηστικούς. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ποικίλα νούμερα. Διεκρίθησαν ὁ κ. Κ. Καρτέρης εἰς τὸν χορὸν τῆς «πεινῆς». Ὁ κ. Κ. Λεοντής (δὲν πρόκειται περὶ τοῦ μεγάλου ἐγχωρίου συγγραφέως— ἡλίου, ἀλλὰ περὶ ἀσήμου τινὸς συνωνύμου του) εἰς τὸν χορὸν τῆς «Κολοφωτιάς». Ὁ κ. Ν. Πρίνπας εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἐρυθροδέρμων καὶ ὁ κ. Στρ. Μακρυγιάννης εἰς τὸν χορὸν τοῦ «Κύκνου». Ἐπίσης ἐκ τῶν παραστάντων διευθυντῶν καὶ συνεργατῶν τῶν ἐφημερίδων διεκρίθησαν ὁ κ. Μυριβήλης εἰς τὸν ζεῖμπέκικον μὲ βιζαβί τὸν κ. Γ. Ζεῖμπέκην ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Διαύλου τοῦ κ. Φ. Ἀνατολέα, καὶ ὁ κ. Τ. Ἀναστασιάδης εἰς τὸν χορὸν ὅπα μὲ παρτενὲρ τὸν κ. Δ. Βερναρδάκη. Ὁ κ. Θ. Λεφκίας ἐχόρευσε μόνος του ἓνα Σαφικὸν χορὸν. Τέλος ὁ κ. Παπανικόλας ἠρνήθη νὰ χορεύσει δηλώσας ὅτι ἀφ' ὄτου ἐξέμαθε τὸν χορὸν τοῦ Ἡσαῖα ἐλησμόνησε ἅπαντας τοὺς ἄλλους χορούς.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ὁ κ. Ἀθ. Γκράβαλης ἀπήγγειλε βακχικὰ τινα ποιήματα ἰδικῆς του κατασκευῆς. Ὁ κ. Θωμᾶς Βινικίου ἀνέγνωσε χρονογράφημά του περὶ καλῆς συμπεριφορᾶς εἰς τὰς χοροσπερίδας. Ὁ κ. Γεώργ. Καλδῆς ὠμίλησε περὶ διωγμοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μωίμεθ τοῦ Πορθητοῦ μέχρι Παπανδρέου τοῦ ἐκπορθητοῦ τῶν Λεσβιακῶν Μονῶν.

Τὴν χοροσπερίδα ἔκλεισαν οἱ ἡμέτεροι διαπρεπεῖς συνεργάται κ. κ. Τίνις καὶ Γιουβανάκης χορεύσαντες καρσιλαμᾶν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κοινού.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ὁ πρῶτος χορὸς

Ἐδόθη ἐπὶ τέλους ὁ πρῶτος ἐπίσημος χορὸς. Καὶ παρευρέθησαν τρεῖς καὶ ὁ κοῦκος. Εἰσπράξεις :

Κονσομασιὸν	3.25
Σύνολον	36.25

ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐβδομάς 7-15-3-32

Δευτέρα.— Μεσ. Ραδίκια. — Ἐσπ. Ραδικόζωμον.

Τρίτη.— Μεσ. Κουνουπιδί βραστό. — Ἐσπ. Τὸ αὐτὸ τηγανιτό.

Τετάρτη.— Νηστεία.

Πέμπτη.— Λαχανίδες. — Ἐσπ. Τὸ αὐτό.

Παρασκευή.— Νηστεία.

Σάββατον.— Μεσ. Πράσσα γιανι. — Ἐσπ. Πράσσα τηγανιτά.

Κυριακή.— Ψυχωφελῆ ἀναγνώματα καὶ ποδόσφαιρον.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΕΡΙ ΝΙΜΑΓΕΡ

Ἐν τῇ θεσμῇ ὑποδοχῆς γιὰ τὸ Νιμάγερ τὸν Ἑβραῖον ! Θαυξήσουν οἱ ἀποδοχῆς στὸν προϋπολογισμὸ τὸ νέο.

Θὰ λείψουν οἱ ἄθλιοι ὑψωμοὶ κ' ἔχουμε τότες τὴν ἐλπίδα νὰ φάμε νόστιμον ψωμί μὲ πίτουρον ἢ μὲ σταφίδα!

Ἐὰν χορτάτω κάθε χέρι ἀπ' τὰ Δημόσια Ταμεῖα. Θὰ λέν αἰώνιον καλοκαίρι τὰ μετεωρολογικὰ δελτία.

Ἄντιο ἐποχὴ τῆς ἀμασίας ! Θὰ κάνουμε ὄλοι ἀποκρηές ! Οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας θὰ ξαναβγοῦν στίς ἐκλογές !

Οἱ πρόσφυγες θὰ πάρουν δάνειον γιὰ νὰ τὸ φάει ἡ Ἐθνική. Θὰ λείπει πιά καὶ τὸ βιδάνιον γιὰ νὰ μεθοῦν οἱ ποντικοί...

Τὸ λάδι θὰν' πάνω ἀπ' τὴ βᾶσι καὶ ὁ καπνὸς θὰ πάρει φόρα ! Ὁ κόσμος ὄλος θὰ χορτάσει κι' ἀγνώριστη θὰ γίν' ἡ Χώρα !

Καὶ ἡ δραχμὴ πῶχει κυλήσει θὰ κάνει ἄλματα μεγάλα... Φιάνει ὁ Νιμάγερ νὰ θελήσει κιόλα θὰ γίνουν μέλι, γάλα !

ὁ ΜΑΚ

Ἀξιωματικὸν παράδειγμα

Προχῆς ὁ ἐν τῶν εὐπόρων συμπολιτῶν μας κ. Ἄλφα Γούτος ἔδωκεν εἰς ζητιάνον ἐξωθι τῆς Ἀγίας Εἰρήνης πέντε ὀλόκληρα λεπτά τῆς ; δραχμῆς ! Εἰς παρατήρησιν δὲ φίλου του πρὸς τὴν τοιαύτην σπατάλη ἀπήντησεν : Δὲν πειράζει. Ἄς ζήσουν καὶ οἱ πτωχοὶ γιὰ νὰ μὴν ἔχουν τὸ μάτι τους ἐπάνω μας.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3.— Πληροφοροῦμαι ὅτι εἰ Βουλευτὴς τοῦ Βενιζελικοῦ Κόμματος προέβησεν εἰς κινὸν διάδημα παρὰ τῷ κ. Βενιζέλω ἐκλιπρόντες αὐτὸν νὰ μὴ διαλύσει τὴν Βουλὴν καὶ ἀπειλοῦντες ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει νὰ προβοῦν εἰς τερματισμὸν τῆς ζωῆς των δ.α. διαλύσεως συμπληρέ.

ΕΙΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 3.— (Διὰ τοῦ ἀστυμάτου).— Ὁ κ. Μαργῆς ἀφίχθεις ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν κ. Νιμάγερ εἰς μονομαχίαν, διότι οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην ὥστε νὰ τῆς παρασχεθῇ δάνειον.

ΝΑ ΣΕΚΛΕΙΔΩΘΟΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ 3.— Ὁ κ. Παπανδρέου εἰσηγήθη διὰ θευμασίας ἀγορεύσεώς του νὰ σεκλεισθῶν τὰ κυτία τῶν παγκαρτίων, ἵνα παύσει ἡ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐπιζήμιος ἐξέγερσις τῶν ἐπιτρόπων.